

Εορτασμός του Αγίου Γεωργίου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την Δευτέρα, 3ην/16ην Νοεμβρίου 2020, εορτάσθηκε η μνήμη της ανακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Αγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, πρωτίστως στον ομώνυμο Ιερό Ναό στη πόλη της Λύδης.

Κατά την εορτήν αυτήν, η Εκκλησία έχει την μνήμην του γεγονότος της ανακομιδής του τιμίου λειψάνου του αγίου Γεωργίου, δηλαδή της μεταφοράς αυτού από τη Ρώμη, πόλεως του μαρτυρίου αυτού, στη Λύδδα, πόλη καταγωγής της μητρός αυτού.

Κατά την αυτήν ημέραν η Εκκλησία εορτάζει και το γεγονός των Εγκαινίων του εν Λύδδη Ιερού Ναού αυτού υπό της Αγίας Ελένης εις την δεκαετίαν 326-336 μ.Χ.

Εις την ως άνω προσκυνηματικήν Ιεράν Μονήν αυτού και εις την ως άνω ημέραν προεξήρξεν της Θείας Λειτουργίας η Α.Θ.Μ. Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Ιόππης κ.

Δαμασκηνού, του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ, Αγιοταφитών Ιερομονάχων, Αραβοφώνων Πρεσβυτέρων, του Αρχidiaκόνου Μάρκου και του Ιεροδιακόνου π. Ευλογίου, ψαλλόντων αραβιστί δεξιά και αριστερά των ψαλτών της Κοινότητος με τη συμμετοχή ικανού αριθμού πιστών, παρά τα μέτρα για την προστασία του κορωνοϊού.

Παρακολουθήστε την εορτή:

Εις το Κοινωνικόν της θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος εκήρυξε τον θείον λόγον διά της κάτωθι προσφωνήσεως:

«Πέπεισμαι γάρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωή οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαί οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπό τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν», (Ρωμ. 8, 38-39)· «ἐμοί γάρ τό ζῆν Χριστός καί τό ἀποθανεῖν κέρδος», (Φιλιπ. 1,21), κηρύττει ὁ ἱερώτατος Παῦλος.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Ἡ χάρις τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας, δηλονότι τῆς σταυρώσεως καί τῆς ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, συνήγαγεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τῆς λογικῆς λατρείας τόπῳ, ἵνα ἐορτάσωμεν τήν μνήμην τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τοῦ γενομένου μιμητοῦ τοῦ Κυριακοῦ πάθους.

Ὁ πιστός φίλος τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν μεταξύ τοῦ χοροῦ τῶν μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας, καί τοῦτο διότι οὗτος κατά τόν ἅγιον Ἀνδρέαν Κρήτης, ἀνεδείχθη «τό εὐφορον κλῆμα τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου, οὗ γεωργός ὁ Πατήρ ὁ Οὐράνιος, γεωργῶν ἡμῖν δι' αὐτοῦ πνευματικὴν εὐφροσύνην εἰς ἴασιν παθῶν καί ἀνακαινισμόν ψυχῆς τε καί σώματος».

Ποία δέ εἶναι ἡ ἀληθινὴ ἄμπελος; Εἶναι ὁ Χριστός, ὁ λέγων: «Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ καί ὁ Πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι», (Ἰωάν. 15,1). Ἑρμηνεύων τό χωρίον τοῦτο, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Νοήσεις οὖν ἄρα καί λίαν ὀρθῶς, ὅτι τρέφει μέν ἡμᾶς εἰς εὐσέβειαν ὁ Πατήρ δι' Υἱοῦ ἐν Πνεύματι· γεωργεῖ δέ αὖ πάλιν τουτέστιν, ἐφορᾷ τε καί ἐπισκέπτεται καί φροντίδος τῆς ἐπανορθούσης ἀξιοῖ δι' Υἱοῦ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ· ἵνα γάρ μήτις οἴηται μόνου τοῦ Μονογενοῦς τήν ἐφ'

ἡμῖν γενέσθαι φροντίδα, συνεργάτην ὥσπερ εἰσκεκόμικε τὴν Πατέρα καὶ Θεόν, ἑαυτὸν μὲν ἄμπελον εἰπὼν τοῖς ἰδίοις κλήμασιν χορηγοῦσαν τὴν ζωὴν καὶ τὸ δύνασθαι καρποφορεῖν, γεωργὸν δὲ τὸν γεννήσαντα». Καὶ προσθέτει:

«Οὐ γάρ τὴν σάρκα τὴν ἑαυτοῦ φησὶν [ὁ Χριστός] εἶναι τὴν ἄμπελον, μᾶλλον δὲ τὴν θεότητα... οὔτε μὴν ὁ τῶν ἁγίων καρπὸς σαρκικός, ἀλλὰ πνευματικός».

Ὦντως, ὁ μάρτυς Γεώργιος ἐγένετο ἴδιον κλῆμα τοῦ Χριστοῦ, ἐκ τοῦ οὐοίου ἐλάμβανε «τὴν ζωὴν καὶ τὸ δύνασθαι καρποφορεῖν». Ὁ Γεώργιος παιδιόθεν ἤκουεν εἰς τοὺς λόγους τοῦ σοφοῦ Παύλου: «ἐμοὶ γάρ τὸ ζῆν Χριστός καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος», (Φιλιπ. 1,21). Διὰ τοῦτο ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ὑμνολογικῶς λέγει: «Τὸν νοερόν ἀδάμαντα τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν αὐοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον ἐνίκα γάρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν, διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Ὁ Γεώργιος, γόνος πλουσίας καὶ εὐγενοῦς οἰκογενείας, καταγομένης ἐκ Καππαδοκίας ὑπηρετεῖ ὡς ἀνώτερος ἀξιωματικός εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ ἐπὶ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ (284-305). Τὸ ἔτος 303 ἐξεδόθη σχετικὸν ἔνδικτον, δηλαδὴ διάταγμα, κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀμειλίκτως ἐφαρμοζόμενον ὑπὸ Διοκλητιανοῦ καὶ κυρίως ὑπὸ τοῦ συνεργάτου αὐτοῦ Καίσαρος Γαλερίου. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας ἠθλησαν κατὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον ἀπηνῆ διωγμόν.

Ὁ αὐοίδιμος Γεώργιος οὐχὶ μόνον μετὰ παρρησίας Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνεκήρυξε, ἀλλὰ διήλεγξε τῶν εἰδώλων τὴν ματαιότητα καὶ ἐξεμυκτήρισε αὐτὸν τοῦτον τὸν αὐτοκράτορα καὶ τοὺς πιστεύοντας εἰς τὰ τῶν δαιμόνων ὄργανα, δηλαδὴ τὰ εἴδωλα.

Τοῦτο ἐποίησεν ὁ μάρτυς τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἀκούων ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τοὺς λόγους τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος: «Οἱ ὀφθαλμοί σου ὀρθὰ βλεπέτωσαν, τὰ δὲ βλέφαρά σου νευέτω δίκαια» (Παροιμ. 4, 25). Ἀφ' ἑτέρου δὲ τοῦ Χριστοῦ: Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, «πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον», (Λουκ 21, 12-13).

Οἱ ὡς ἄνω Κυριακοὶ λόγοι ἀναφέρονται εἰς τὴν ἀποστολικὴν διακονίαν, τουτέστιν τὴν διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου ὑπὸ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ὑπὲρ τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας μαρτυρησάντων διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν. Κατὰ τὸν

ἐγκριτον ἐρμηνευτήν Ζιγαβηνόν, τό «εἰς μαρτύριον» σημαίνει «εἰς ἔλεγχον, ἵνα μή δύνωνται λέγειν ὕστερον ὅτι οὐκ ἤκουσαν τοῦ κηρύγματος»· «εἰ μή ἦλθον καί ἐλάλησα αὐτοῖς ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δέ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περί τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν», (Ἰωάν. 15,22), λέγει Κύριος.

Ὁ μακάριος Γεώργιος, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐντάσσεται εἰς τήν χορείαν τῶν μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας μαρτύρων. Καί τοῦτο, διότι μέ τό μαρτυρικόν αὐτοῦ αἷμα ὁ ἀθλοφόρος Γεώργιος ἐπεβεβαίωνε τήν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἀφ' ἑνός καί ἐσφράγιζε τήν ἀλήθειαν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως ἀφ' ἑτέρου. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ μακάριος Γεώργιος ἐθυσίασε τόν ἑαυτόν τοῦ κηρύττων τόν «Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου», (Ματθ. 8,20) ὁ ὁποῖος μέ τόν σταυρικόν αὐτοῦ θάνατον ἐνεκαινίασε τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ὀφείλεται ἡ συμβολή τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ὅτι ἐμαρτύρησε τήν μαρτυρίαν Ἐκείνου, ὁ Ὁποῖος «εἰς τοῦτο γεγένηται καί εἰς τοῦτο ἐλήλυθεν εἰς τόν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσῃ τῇ ἀληθείᾳ», (Ἰωάν. 18,37).

Ἡ διά τοῦ αἵματός του μαρτυρία τοῦ Γεωργίου ὑπέρ τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας κατέστησεν αὐτόν κοινωνόν τῶν παθημάτων καί τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, διά τοῦτο ὁ ἅγιος ἡμῶν μεγαλομάρτυς ἔλαβε τόν στέφανον τῆς δικαιοσύνης (Β' Τιμ 4, 8) καί τήν τελείωσιν τοῦ ἁγιασμοῦ αὐτοῦ, (Ἑβρ. 1,14). Οὗτος ἐγένετο κατά τόν θεῖον Παῦλον «σύμφυτος τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ», (Ρωμ. 6, 3-5), δηλονότι τοῦ Χριστοῦ.

«Οὗτος γάρ [ὁ Γεώργιος], ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός, ὡς καλός στρατιώτης, ἠνδρίσατο κατά τῶν τυράννων, καί τούτους κατήσχυνε, μιμητής γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὐκ ἠλέησε τό σκεῦος τό πήλινον τό ἑαυτοῦ, ἀλλά γυμνόν ἀνεχάλκευσεν ἐν βασάνοις αὐτό προσαμειβόμενος. Αὐτῷ βοήσωμεν· ἀθλοφόρε ἰκέτευε εἰς τό σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Οἱ ἅγιοι καί ἰδιαιτέρως οἱ μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ τυγχάνουν μεγάλης τιμῆς καί σχετικῆς λατρείας, διότι οὗτοι ἐπέτυχον τήν ἐνοίκησιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τοῖς θνητοῖς σώμασιν αὐτῶν, ὡς ἐναργέστατα διδάσκει ὁ ἱερώτατος Παῦλος λέγων: «εἰ δέ τό Πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τόν Χριστόν ἐκ νεκρῶν ζωοποιήσῃ καί τά θνητά σώματα ὑμῶν διά τό ἐνοικοῦν αὐτοῦ Πνεῦμα ἐν ὑμῖν», (Ρωμ. 8,11). Τοιοῦτος ἀκριβῶς ἀνεδείχθη ὁ μεγαλομάρτυς ἡμῶν Γεώργιος, δοχεῖον δηλονότι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διό καί ἀπολαμβάνει «τόν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον», (Α' Πέτρ. 5,4) καί μεσιτεύει τῷ Θεῷ καί Πατρί ὑπέρ πάντων τῶν ἰκετευόντων αὐτῶν.

Ἰδού λοιπόν καί πάλιν μετά τοῦ ὑμνωδοῦ βοήσωμεν αὐτῷ· Ἀθλοφόρε Γεώργιε, ἰκέτευε τῷ Θεῷ καί Πατρί εἰς τό σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν καί σύ Μῆτερ τοῦ Θεοῦ ὑπερευλογημένη Θεοτόκε, πρέσβευε τῶν Υἱῷ καί Θεῷ σου ὑπέρ πάντων ἡμῶν.

Ἀμήν. Ἐτη πολλά καί ἀπηλλαγμένα ἀπό τήν λοιμώδη νόσον, (Covid 19).

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν, ὁ καλῶς ἐπιμελούμενος τῶν τῆς Μονῆς ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Νικόδημος παρέθεσε κέρασμα καί τράπεζαν, ἐν ᾧ παρεκάθισεν ἡ Πατριαρχική Συνοδεία καί οἱ Ἐπίτροποι καί οἱ ψάλται τῆς Κοινότητος .

Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐωρτάσθη καί εἰς τήν Ἱεράν Μονήν ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἀγίου Γεωργίου καλῶς ἐπιμελουμένης

<https://jerusalem-patriarchate.info/>

<https://jerusalem-patriarchate.info/>

